

Utrpenie

Boh nám neponúka ľahké začiatky, ale dobré konce.

A tak, bratia, sme dlžníkmi, ale nie telu, aby sme museli žiť podľa tela. Lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. Ved' všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba Otče!“ Sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti. Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení. A myslím, že utrpenia tohto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť. (Rim 8, 12 – 18)

Keď som bol malý chlapec, zvykol som sa pozerat' na robotníkov, ako na pleciach nosia ťažké kamene pri stavbe domov. Vtedy ešte neboli žeriavy, ani iná technika ako dnes. Raz som sa jedného spýtal: „Ty si určite veľmi silný muž, keď nosíš jeden kameň za druhým.“ Povedal mi, že tu nejde o silu, ale o tréning, ako si ten kameň naloží na plecيا! Toto mi zostalo navždy v mysli. Často nejde o utrpenie samotné, ale o spôsob, ako utrpeniu čelím, čo je dôležité. Ak mu neviem čeliť, aj najmenšie utrpenia ma budú ničiť. Jedno dievča prechádzalo adolescentnou krízou a často krát bolo veľmi smutné. Jej otec jej chcel pomôcť a ako šéf reštaurácie jej dal poučenie z kuchyne. Dal variť vodu do troch hrncov, na tri horáky a pýtal sa jej, čo vidí? Povedala, že tri hrnce s vriacou vodou. Potom dal do jedného mrkvu, do druhého vajíčko a do tretieho kávové zrná. Dievča sa čudovalo, čo z toho bude. Otec potom vyberal postupne mrkvu a pýtal sa: „Vidíš tú mrkvu? Predtým bola silná, teraz je mäkká, stratila všetku svoju silu. Pozri na vajce, vajce je veľmi krehké, nemôžeš ho hocijako chytiť, ale keď ho vyberieš z vriacej vody, je veľmi pevné. A kávové zrná, zostali také, aké boli a ešte aj zafarbili vodu. Ty si v kríze, trpíš krízou dospelovania, ale snaž sa zistiť, kým si – si mrkva, si vajíčko alebo kávové zrno? Ak ťa utrpenie ničí – si mrkva, ak ťa utrpenie posilňuje, si vajíčko a ak skrze tvoje utrpenie aj pomáhaš iným ľuďom okolo seba, si kávové zrno.“

V živote sa stretávame s utrpením, ktorému sa jednoducho nevyhneme, môžeme ho však urobiť „výkupným“. Ak všetko, čo ma cez deň postretne - či dobré alebo zlé - žijem spolu s Ježišom, všetko toto utrpenie posväcuje mňa a mnohých ďalších ľudí. Môžem ho „obetovať“ za obrátenie niekoho. Môžem vložiť moje utrpenie do Ježišových rúk a trpieť spolu s ním. To znamená, urobiť moje utrpenie výkupným. Ak trpím a hnevám sa na Boha, hundrem, ľutujem sa, hovorím, že som nešťastný, stále sa ľutujem... potom síce trpím, ale všetko moje utrpenie je nevyužitú. Energia je púšťaná akoby dolu potokom a nepoháňa turbíny elektrárne!

Keď s vierou hľadáme na Kristov kríž, objavujeme, že každé utrpenie, zvlášť to najnezmyselnejšie a najnevinnejšie, sa stáva cestou vykúpenia. Keď sa trpiaci človek zjednocuje s utrpením Krista, bezhranične mu dôveruje a zveruje sa jeho milosrdenstvu.

Svätá Edita Steinová, ktorá zahynula mučeníckou smrťou v koncentračnom tábore v Osvienčime, takto odpovedá na otázku o zmysle utrpenia: „Ľudská prirodzenosť, ktorú Kristus prijal, mu dala možnosť trpieť a zomrieť. Božská prirodzenosť, ktorú mal od večnosti, dala tomuto utrpeniu a smrti nekonečnú hodnotu a výkupnú moc. Umučenie a smrť Krista sa opakujú v jeho mystickom tele a v jeho údoch. Každý človek musí trpieť a zomrieť, ale ak je živým údom mystického tela, jeho utrpenie a smrť nadobúdajú vykupiteľskú moc. To je hlavný dôvod, pre ktorý každý svätý tak túžil po utrpení.“

Otázky na zamyslenie:

- 1. Ako sa stretávam s utrpením? Viem mu dať zmysel?*
- 2. Kedy som sa naposledy stretol s utrpením a aká bola moja reakcia?*